

O „budúcnosti“ a „euroúlohe“ slovenského vlka

Pre slovenských ortodoxných (dobrovoľných) zástancov celoročnej ochrany veľkých šeliem a ochranárskych nepriateľov lovu je typické, že ich predstavy začínajú a končia v predstavách obnovenia prírodnej rovnováhy v akejsi pomyselnej (ba podľa niektorých v stále existujúcej) slovenskej divočine. Čo ďalej, to ako keby ich nezaujímalo, alebo sa zrejme len spoliehajú na to, čo v tomto smere vymyslia ich „náčelníci“. Prognóza ich teda obvykle nezaujíma – pre väčšinu je totiž najdôležitejšie to, že môžu byť proti ničomu. Všetko ostatné im (žiaľ aj iným) diktujú ich akože „odborné“ a „morálne“ vzory. Bohužiaľ až natolko, že sa do ich vleku dostávajú aj odborné málo kompetentní (vlastného objektívneho úsudku neschopní) pracovníci štátnej ochrany prírody. Nehovoriac už ani o prípadoch, keď sa dá strašiť Európskou úniou! A tak to potom aj vyzerá...

Pohrajme sa preto trochu hypoteticky s modelovou situáciou, kedy by sa slovenskej a európskej ochrane prírody podarila holá nemožnosť – totálna ochrana vlka. Či je v ďalších riadkoch na mieste podmieňovací spôsob vyjadrovania, to ponechávam na úsudku samotného čitateľa. Takže:

- vlk by v prvom rade dokázal značne znížiť stavu veľkých lesných párnokopytníkov, hlavne jelenej, diviacej, danielovej a muflónovej zveri (je možné, že lokálne až pod hranicu možnosti ich reálneho poľovníckeho hospodárenia, lebo raz darmo, to čo uloví vlk, nemôže uloviť poľovník);

- táto zver by (tak ako sa to deje už teraz) musela hľadať útočisko aj v nelesnej krajine. Vlk by ju v záujme získania potravy musel nasledovať aj tam;

- v tejto fáze musel by sa vlk dostať nutne do intenzívneho konfliktu s voľnou pastvou hospodárskych zvierat, čo býva už teraz často veľmi podstatným kameňom úrazu všade na svete;

- po celoplošnej redukcii veľkých párnokopytníkov (a zrejme výnutenom celoročnom izolovaní hospodárskych zvierat v stajniach?) nevyhnutne by musela klesnúť populačná hustota vlka a pre lokálny nedostatok potravy museli by narásť výmery teritórií jednotlivých vlčích svoriek a prebytočné vlky by museli obsadzovať nové teritória;

- keďže človek by im vôbec nesmel ubližovať, vlky by sa mohli celkom bežne vyskytovať aj v predmestiach veľkých miest, kde by určite lovili nielen túlavé psy a mačky, ale za svoje by zobral aj nejjeden domáci rozmazaný a nedisciplinovaný miláčik; je možné, že časť populácie by bola odkázaná aj na mestské smetiská, tak ako je to známe z územia Španielska;

- táto expanzia by v hlavných smeroch musela smerovať predovšetkým do lesnatých oblastí Ukrajiny, Moravy, Maďarska, Poľska. Ona tam vlastne už desaťročia aj smeruje, lenže bezvýsledne, pretože mnohým poľovníkom v týchto krajinách je okrem iného evidentne nedostatočne známa „genialita“ našich ochranárskych naiviek a ich „odborných“ predstáv;

- po nasýtení územia Slovenska, neskôr aj Maďarska, Česka a Poľska mal by slovenský vlk smerovať zas ďalej: Rakúsko, Nemecko, Švajčiarsko, Belgicko, Holandsko, Luxembursko, Dánsko, Francúzsko, Taliansko, Španielsko, Portugalsko atď., lebo podľa niektorých ochranárov vlk je vraj

veľmi prispôsobivé zviera, ktoré dokáže úspešne prosperovať aj v intenzívne antropizovanej krajine. Takže podľa predpokladov týchto infantilných „géniov“, o pár rokov vlk na Železnej studničke, či pri Čičovskom mŕtvom ramene (alebo niektorej bratislavskej skládke odpadu?) nemôže byť až takou nereálnou predstavou. Len do Veľkej Británie ho bude asi potrebné umelo reimportovať, lebo nech je vlk akokoľvek obdivuhodný tvor, kanál La Manche asi preplávať nedokáže. Popritom, aké poriadky by mohol vlk porobiť s premnoženou škótskou jeleňou zverou a s importovaným a expandujúcim sikom! Ozaj, ako je možné, že jedna z fažiskových krajín EÚ tak doposiaľ neurobila. Veď jeden z „najúžasnejších svetových expertov“ na vlka, ktorého pred časom so zatajeným dychom počúvali na slovenskom prednáškovom turné desiatky našich mladých, o to však neomylných naiviek, je predsa Angličan!).

Ťažko pochybovať, že vývoj novej, resp. obnovenej európskej vlčej populácie by mohol mať v ideálnych podmienkach iný priebeh. Dokonca som presvedčený, že nejjeden z tých „geniálnych“ potomkov „Homo sapiens panelacius“, ktorý nenosí hlavu len preto, aby mu mali kde rásť vlas, zašiel pri svojich úvahách až do tohto bodu. Ba dokonca sa možno zastavil aj pri myšlienke, či je vôbec možné dosiahnuť niečo podobného v strednej a západnej Európe – na tak intenzívne antropizovanom kontinente.

Zopakujme si preto známe fakty:

- vlk dokáže „na posedenie“ zožrať 9–14 kg mäsa;